

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המערער ד' צ' (קטין)
ע"י ב"כ עו"ד ווי רכניץ

נגד

המשיבים 1. המרכז לבריאות הנפש - גהה
2. הפסיכיאטרית המחוזית למחוז מרכז - ד"ר לבן

3. מ' צ'

4. א' מ'

5. האגף לשירותים חברתיים-עיריית פ"ת
ע"י ב"כ עו"ד ענת בר אילן, ב"כ היועמ"ש

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לנוער מיום 17.10.19 (כב' השופטת אביטל מולד), אשר דחה את בקשת המערער לשחררו מאשפוז פסיכיאטרי כפוי.

א. רקע עובדתי

1. לקטין ימלאו 18 בעוד קצת יותר מחודש.
2. ביום 30.9.19 הגיע הקטין למיון בבית החולים הפסיכיאטרי "גהה" (להלן: "בית החולים") ושם נבדק ע"י פסיכיאטר מומחה לילדים ונוער אשר המליץ על אשפוז.
3. בתחילה הקטין הסכים לאשפוז ואולם בהמשך היום חזר בו ולכן פסיכיאטרית בית החולים הגישה בקשה לפסיכיאטר המחוזי, על מנת שיורה על אשפוזו הכפוי של הקטין לפי סעיף 9 (א) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן: "חוק טיפול"). לאור הפנייה, הורתה עוד באותו יום סגנית הפסיכיאטרית המחוזית על אשפוזו הכפוי של הקטין בבית החולים, לפי סעיף 9 (א) לחוק טיפול.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

4. ביום 6.10.19 הגישה עו"ס לחוק הנוער בקשה לבית המשפט לנוער לפי סעיף 12 לחוק הנוער (טיפול והשגחה) התש"ך-1960 (להלן: "חוק הנוער"), שבמסגרתה התבקש להורות על אשפוז פסיכיאטרי כפוי של הקטין לתקופה של 7 ימים נוספים, לצורך אבחון הקטין וזאת לפי סעיף 33' לחוק הנוער.
5. ביום 7.10.19 התקיים דיון בבית המשפט קמא. בסיום הדיון קבע בית המשפט בין היתר כי:
- "צודקת באת כוח הקטין באומרה שהיה על המחלקה לפנות לעו"ס לחוק הנוער מיד לאחר אשפוזו של הקטין ועם תחילת התנגדותו ולא לבחור בדרך של הוראת אשפוז על פי חוק לטיפול בחולי נפש. יש להקפיד על שימוש בסעיפי חוק הנוער טיפול והשגחה ובאפשרויות האשפוז על פי חוק זה כאשר מדובר בעניינם של הקטינים... לגופו של עניין, הרי שחוות דעת שצורפו לבקשה מלמדות באופן חד משמעי שהתקיימו התנאים המפורטים בסעיף 33' לחוק הנוער... מתואר בחוות הדעת כי חלה התדרדרות במצבו הנפשי של הקטין והוא מצוי במצב פסיכוטי. כמו כן, התרשמו במסוכנות לעצמו ולאחרים. בוחן המציאות לקוי וחסר תובנה למצבו".
6. בית המשפט קמא הורה על אשפוז הקטין למשך 7 ימים, שייספרו החל מיום 6.10.19.
7. ביום 10.10.19 הורה מנהל בית החולים על הארכת אשפוזו של הקטין ב-7 ימים נוספים.
8. ביום 16.10.19 הגישה העו"ס לחוק הנוער לבית המשפט קמא בקשה להארכת אשפוזו הכפוי של הקטין לתקופה נוספת עד ליום 24.10.19, שאז עתידה להתכנס וועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער (להלן גם: "הוועדה"). בבקשה נטען שלא ניתן לכנס את הוועדה והיא תתכנס רק לאחר פגרת סוכות. בבקשה נאמר כי "לאור מסוכנות הקטין מבוקש להאריך את האשפוז לצורך טיפול לפנים משורת הדין ללא המסמכים המתאימים". הבקשה אף הוגשה ללא תצהיר מאומת כדין וצוין כי לאור הפגרה, התצהיר יחתם מאוחר יותר.
9. בו ביום קבע בית משפט קמא כי:
- "לבית המשפט אין סמכות להאריך את אשפוזו של הקטין בהעדר מסמכים המפורטים בחוק. יש לערוך וועדה פסיכיאטרית ולקבל המלצותיה, כמו כן להגיש תצהיר חתום וחוות דעת נסמכת של הפסיכיאטרית המחזית".

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

10. מיד לאחר שניתנה החלטה זו, הגישה העו"ס לחוק הנוער בקשה דחופה נוספת לבית המשפט קמא שבו היא טענה כי:

"על אף המאמצים שנעשו והבדיקה שנערכה, אין וועדות פסיכיאטריות למשרד הבריאות בתקופת החג (הוועדה הראשונה ב-23 לחודש אוקטובר) ברצוננו להבהיר שאנו מודעים לכך שבקשתנו לא הוגשה כמקובל בחוק לאור מסוכנותו של הקטין..."

11. בהמשך אותו היום, פנה בית החולים לפסיכיאטר המחוזי בבקשה שיורה שוב על הוצאת הוראת אשפוז לקטין לפי סעיף 9 (א) לחוק טיפול וסגנית הפסיכיאטרית המחוזית נעתרה לבקשה והורתה שוב על אשפוז הקטין, לפי סעיף 9 (א) לחוק טיפול.

12. לאור המשך התנגדותו של הקטין לאשפוזו, הובא הקטין ביום 17.10.19 בפני וועדה פסיכיאטרית של בגירים לצורך הארכת אשפוזו הכפוי. הוועדה הפסיכיאטרית דחתה את הבקשה וקבעה שאין בסמכותה להאריך את האשפוז ויש להפנות את הקטין לוועדה פסיכיאטרית של ילדים ונוער.

13. המערער הגיש לבית המשפט קמא בקשה בהולה לשחרורו מאשפוז פסיכיאטרי ונקבע דיון בבקשה ליום 17.10.19 בשעות הצהריים. בבקשה ובדיון טען המערער שלפסיכיאטר המחוזי לא הייתה סמכות ליתן צו אשפוז וכי הארכת האשפוז מנוגדת להוראות חוק הנוער. המערער טען כי זכויותיו נרמסות ברגל גסה ובית החולים פעל שלא כדין, שעה שהגיש בקשה להארכת האשפוז בהתאם לחוק טיפול.

14. בסיום הדיון ניתנה החלטת בית המשפט קמא (להלן: "ההחלטה") אשר קבע כי:

"ב"כ הקטין מבקשת להשיג על הוראת אשפוז שניתנה לפי סעיף 9(א) לחוק טיפול בחולי נפש ... על פי סעיף 12 לחוק טיפול בחולי נפש על הוראת אשפוז או על הוראה לטיפול מרפאתי, רשאי כל אדם להגיש ערר לוועדה הפסיכיאטרית. הוועדה תדון בערר לא יאוחר מ-5 ימים מהגשתו. על פי הוראת חוק זו, ישנו הסדר קונקרטי כיצד ניתן להשיג על הוראת אשפוז ולפיכך אמנע מדיון בשאלה עקרונית של עצם הוצאת האשפוז. במהלך הדיון העליתי את האפשרות אשר קיימת לפי הוראות חוק הנוער להביא את הקטין לבדיקה לפי סעיף 3 (ב). ב"כ הקטין סירבה לאפשרות שהעלה בית המשפט על אף שאפשרות זו קיימת למשיבים, גם אם תתקבל עמדתה העקרונית של ב"כ הקטין. יחד עם זאת, משזו עמדת הסיוע המשפטי, אין בסמכות בית המשפט לחרוג מהוראות החוק אשר קובעת כי ערר על הוראת אשפוז יופנה לוועדה פסיכיאטרית."

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

15. המערער לא השלים עם ההחלטה והגיש ביום 18.10.19 ערעור ובקשה דחופה לקביעת דיון. השופטת התורנית הורתה על הגשת תגובת המשיבים והעברת התיק לאחר הפגרה למותב שדן בערעורי נוער.

16. לאחר פגרת סוכות התיק הועבר אלי וקבעתי דיון דחוף בערעור למחרת. לדיון התייצבו גם הקטין והוריו וכן רכזת חוק הנוער בעיריית פתח תקווה, הגב' רונית יצחקי.

ב. תמצית טענות המערער

1. לפי סעיף 3ג לחוק הנוער, קטין יכול לשהות באשפוז לצורך אבחון לתקופה שלא תעלה על 14 יום. בהתאם לסעיף 3ה (א)(2) לחוק הנוער, על מנת שניתן יהיה לאשפוז קטין לצורך טיפול פסיכיאטרי, יש צורך בקבלת חוות דעת של הפסיכיאטר המחוזי הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים שבדק את הקטין ומצא כי אצל הקטין אובחנה הפרעה נפשית קשה העלולה לסכן אותו או להביא לנזק חמור להתפתחותו ובית המשפט לא יורה על אשפוז הקטין, אלא אם כן נוכח על סמך חוות דעת של וועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ונוער שבדקה את הקטין, שלא ניתן לטפל בקטין אלא בדרך של אשפוז.

2. מסלול זה הוא מסלול ייחודי לקטין. על אף שפסיכיאטר מחוזי רשאי ליתן הוראת אשפוז לאשפוז קטין למשך 7 ימים, הרי שלאור סעיף 4א לחוק טיפול, יש להביא את עניינו של הקטין לבית משפט לנוער, לצורך הפעלת בקרה שיפוטית על הצורך בהמשך אשפוז הקטין.

3. משעניינו של הקטין הובא לבית משפט לנוער, לא היה מוסמך הפסיכיאטר המחוזי ליתן הוראת אשפוז לתקופה נוספת בהתאם לחוק טיפול. במקרה דנן, זכויותיו של הקטין נרמסו ברגל גסה ונשללו ממנו הזכויות המסורות לו בשל סירובם של המשיבים 1 ו-2 לכנס וועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ונוער על מנת לדון בעניינו.

4. לא ניתן היה ליתן הוראת אשפוז נוספת לפי סעיף 9(א) לחוק טיפול. הדרך היחידה לאשפוז הקטין היא באמצעות פניה לפי סעיף 3ה לחוק הנוער, לאחר שהקטין היה נבדק ע"י הוועדה. משהקטין אושפז כבר למשך 14 יום, לא ניתן היה להמשיך ולאשפוז על פי סעיף 9(א) לחוק טיפול.

5. אם תתקבל עמדת בית החולים, ייווצר מצב שקטין יוכל לשהות למעלה מ-14 יום באשפוז פסיכיאטרי כפוי, מבלי שעניינו יעמוד בפני ביקורת שיפוטית של וועדה מחוזית לילדים ונוער.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

6. לאור העובדה שלא התכנסה וועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער, לא ניתן היה להורות על המשך אשפוזו של הקטין והיה על בית המשפט קמא להורות על שחרורו המידי של הקטין מבית החולים.
7. לא ניתן לקבל מצב שבו מטעמים בירוקרטים, לא מתכנסת וועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער במשך יותר משבועיים רצופים, רק בגלל חופשת החגים.
8. טעה בית המשפט קמא, כאשר דחה את בקשת המערער והורה לו להגיש ערעור על הוראת האשפוז בפני הוועדה הפסיכיאטרית, שעה שלא מתכנסת וועדה פסיכיאטרית בתוך הימים שנקבעו בחוק ולא ניתן לערער בפניה.
9. טעה בית משפט קמא כשקבע שאין בסמכותו לדון בהוראת אשפוז אשר הוצאה ללא סמכות ובניגוד לחוק, תוך הפרה בוטה של החלטות בית משפט לנוער.
10. טעה בית משפט קמא כשקבע שניתן לתקוף את הוראת האשפוז רק בפני וועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער, למרות שהמשיבים הבהירו כי אין בכוונתם לכנס וועדה כזו אלא רק לאחר תום חופשת חג הסוכות.
- ג. תמצית טענות המשיבים**
1. למרות שלטענת ב"כ המערער נשלח על ידה זימון לדיון גם למשיבים 1 ו-2 (בית החולים והפסיכיאטרית המחוזית), טען מנהל בית החולים בהודעה שנשלחה לאחר קיום הדיון בערעור, כי הוא לא קיבל זימון לדיון.
2. באת כוח המשיבה 5 שייצגה את היועמ"ש, טענה בדיון שאין בידה תשובה לשאלה האם אכן ניתן היה ליתן הוראת אשפוז על ידי הפסיכיאטר המחוזי לפי חוק טיפול, גם כשלא התקיימו התנאים שנקבעו בחוק הנוער. לדבריה "אני לא יודעת לומר אם ניתן לעשות שימוש בסעיף 9 לחוק טיפול בחולי נפש" (עמ' 6 שורות 9-11) ... "בית המשפט הציף את השאלה האם באמת הוראת האשפוז שהוצאה לפי סעיף 9 היא בלתי חוקית אני לא יכולה להשיב לשאלה הזו" (עמ' 7 שורות 22-23).
3. הערעור הוא תאורטי. ממילא התכנסה כבר הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית לילדים ונוער אשר המליצה על הארכת האשפוז ב-30 יום נוספים.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

4. רכזת חוק הנוער הגב' יצחקי מסרה בדיון שעוד מספר שעות תוגש בקשה דחופה לבית המשפט קמא לצורך אשפוז הקטין על מנת שניתן יהיה לטפל בו. לטענתה, מצבו של הקטין מצדיק את המשך אשפוזו ושחרורו מהאשפוז עלול לסכן אותו.
- ד. דיון והכרעה
1. סעיף 3ג לחוק הנוער קובע כי בית המשפט רשאי להורות על אשפוזו של קטין לצורך אבחון מצבו, אם סבר על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים, שקיימת אפשרות שמחלת הקטין עלולה לסכן אותו או את זולתו ולא ניתן לאבחן את מצבו הנפשי של הקטין אלא בדרך של אשפוז. הצו יינתן לתקופה של עד 7 ימים ואולם מנהל בית החולים רשאי להאריך את האשפוז לתקופה שלא תעלה על 7 ימים נוספים, אם הדבר חיוני לשם אבחון הקטין.
2. במקרה דנן, תמו 14 הימים שבהם ניתן היה לאשפוז את הקטין לצורך בדיקה פסיכיאטרית, ביום 16.10.19.
3. סעיף 3ה לחוק הנוער העוסק באשפוז קטין לצורך טיפול פסיכיאטרי, קובע שלצורך אשפוזו של קטין יש להגיש שתי חוות דעת. חוות הדעת הראשונה היא של פסיכיאטר מחוזי הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ונוער שבדק את הקטין וחוות הדעת השנייה, היא מטעם וועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ונוער שבדקה את הקטין והגיעה למסקנה שלא ניתן לטפל בקטין אלא בדרך של אשפוז.
4. במקרה דנן, אין מחלוקת שלא הוגשה חוות דעת של וועדה פסיכיאטרית מחוזית לקטינים בעניינו של הקטין. לכן, בצדק דחה בית משפט קמא בהחלטתו מיום 16.10.19 את בקשת עו"ס הרווחה להאריך את אשפוזו של הקטין. הבקשה הוגשה ללא חוות דעת ואף ללא תצהיר חתום כדין.
5. כאמור, כבר בבוקר יום הדיון בערעור, התכנסה הוועדה הפסיכיאטרית לילדים ונוער והמליצה להאריך את אשפוז הקטין בשלושים יום מאחר שהוא נמצא "במצב פסיכויטי עם סכנה ממשית לעצמו וחוסר שיפוט".
6. לאחר הדיון בערעור, העו"ס לחוק הנוער הגישה בקשה לאשפוז הקטין בבהמ"ש קמא. מהמסמכים שהועברו אלי היום ע"י ב"כ המערער בהתאם להחלטתי בסיום הדיון, מתברר כי בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 24.10.19 הוחלט בהסכמת הקטין, להאריך את צו

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

- 1 האשפוז לצורכי טיפול בקטין לפי סעיף 12 לחוק הנוער, למשך עשרה ימים נוספים (להלן: "ההחלטה החדשה").
- 2
- 3
- 4 7. לפיכך, נראה כי אכן הערעור הפך לתאורטי ואין הכרח להכריע בשאלות העקרוניות שמועלות
- 5 בערעור. ממילא הקטין נותר באשפוז ולכן אין כל טעם לדון כיום בשאלה האם צדק בהמ"ש קמא,
- 6 שעה שדחה את בקשת המערער להורות על שחרורו מהאשפוז.
- 7
- 8 8. ככל שהמערער יהיה מעוניין לנקוט בהליך משפטי כנגד מאן דהוא עקב טענתו שהוא אושפז שלא
- 9 כדן, הוא רשאי לעשות כן בהליך המתאים ובמסגרת זו יידונו טענותיו ביחס לחוקיות האשפוז.
- 10
- 11 9. כיום, אין צורך להכריע בשאלת חוקיותו של צו האשפוז וכן בשאלה האם צדק בהמ"ש קמא, שעה
- 12 שקבע שאין בסמכותו להשיג על הוראת האשפוז וכי יש לפנות בערר לוועדה הפסיכיאטרית,
- 13 בהתאם לסעיף 12 לחוק טיפול.
- 14
- 15 10. ממילא לא ניתן כיום לשחרר את הקטין מאשפוז פסיכיאטרי עקב ההחלטה החדשה, שניתנה
- 16 כאמור בהסכמת הקטין.
- 17
- 18 11. ברם, מן הראוי להפנות את תשומת לב הגורמים האחראים על הפעלתה של הוועדה
- 19 הפסיכיאטרית לילדים ולנוער, אודות המחדל שהתגלה במקרה דנן. במה דברים אמורים: לצורך
- 20 הפעלת סעיף 3ה (א)(2) לחוק הנוער, שעוסק באשפוז כפוי של קטין לצורך טיפול פסיכיאטרי, יש
- 21 צורך בחוות דעת של וועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער.
- 22
- 23 12. כעולה מהבקשה שהוגשה ע"י העו"ס לבהמ"ש קמא ביום 16.10.19, התברר שלא ניתן היה
- 24 להמציא חוות דעת כזו, מאחר שהוועדה לא מתכנסת בחול המועד סוכות והיא תתכנס רק למחרת
- 25 אסרו חג סוכות.
- 26
- 27 13. לא ניתן להשלים עם מצב שבו לא מתכנסת וועדה בתקופה כה ארוכה של יותר משבועיים. לא
- 28 ייתכן שלא ניתן יהיה להפעיל את המנגנון שקבע המחוקק לצורך אשפוז קטין, מחמת שהוועדה
- 29 לא מתכנסת.
- 30
- 31 14. זאת ועוד: סעיף 12 (ב) לחוק טיפול קובע כי ערר על הוראת אשפוז תידון בפני וועדה פסיכיאטרית
- 32 "לא יאוחר מחמישה ימים מהגשתו". לא ניתן לאפשר מצב שבו לא מתכנסת וועדה פסיכיאטרית

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

בתקופה של יותר משבועיים עקב חופשת החגים ונמנע מקטינים להשיג על הוראת אשפוז שניתנת לגביהם, בתוך המועד שנקבע בחוק.

15. כבר לפני יותר מעשור, ביום 12.7.09, התריע על כך כב' השופט יצחק עמית בענ"א 10329-06-09 **פלוגית ואח' נ' מדינת ישראל** (להלן: "**פס"ד פלוגית**"). באותו מקרה לא התכנסה וועדה פסיכיאטרית עקב חופשת חול המועד פסח וכב' השופט עמית הורה להעביר העתק מפסק דינו ליועצת המשפטית של משרד הבריאות.

16. כפי שציינה כב' השופטת רוטלוי בע"ש 142/00 **פלוגי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (21.3.00):

"כבר נאמר לא אחת, אשפוז כפוי הוא אחת מהצורות החמורות ביותר לשלילת חירותו של אדם ולכן הטיל המחוקק מגבלות רבות על סמכותו הרחבה של הפסיכיאטר המחוזי... אף הביקורת השיפוטית על החלטת הוועדה חייבת להחמיר עמה ולדקדק על פי קוצו של יוד, כדי שלא תוחטא מטרת המחוקק".

17. כשם שבכל הערכאות בישראל קיימים שופטים תורנים אשר דנים בבקשות וערעורים דחופים בפגרות, כך גם על משרד הבריאות לדאוג שוועדה פסיכיאטרית לילדים ונוער תהיה זמינה לשמיעת עררים בתוך 5 ימים גם במהלך פגרות ובמהלך חופשת חול המועד וכן לצורך הכנת חוות דעת לצורך אשפוז של קטינים לפי סעיף 3ה לחוק הנוער.

18. אשפוז קטינים בניגוד לרצונם לצורך טיפול פסיכיאטרי הוא נושא שהוא בבחינת דיני נפשות. לא לחינם הורה המחוקק שהחלטה בנושא זה תתקבל רק לאחר שתוגש חוות דעת של וועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ונוער שבדקה את הקטין. וועדה פסיכיאטרית מורכבת מכמה חברים אשר אמורים לבחון לעומק את כל ההיבטים הקשורים לקטין בטרם שניתנת המלצה. על פי סעיף 24א לחוק טיפול, וועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים מורכבת מחמישה אנשי מקצוע הכוללים: משפטן, רופא מומחה בפסיכיאטריה של הילד והמתבגר, פסיכולוג קליני בעל ניסיון בטיפול בילדים ונוער, פסיכולוג חינוכי וכן עו"ס בעל ניסיון מקצועי בתחום ילדים ונוער. הרכב הוועדה מלמד כי בנושא כה קריטי ומשמעותי, ייבחנו כל ההיבטים ע"י מומחים מתחומים שונים.

ראו: **דברי ההסבר להצעת החוק 2247**, תשנ"ד בעמ' 224.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ענ"א 27199-10-19 צ' נ' המרכז לבריאות הנפש ואח'

19. אף אם קיימת אפשרות חוקית להורות על אשפוז כפוי של קטין לפי סעיף 9 לחוק הטיפול, אף לאחר שעניינו של הקטין נדון כבר בהתאם לחוק הנוער – ואיני מביע כאמור כל דעה בעניין – ברור כי "דרך המלך" היא פנייה לפי סעיף 3ה לחוק הנוער. כפי שנקבע בפס"ד פלונית:

"הכוונה היתה כי הפיקוח על אשפוז בכפייה של קטין, ייעשה מלכתחילה תוך מעורבות מהירה ככל האפשר של בית המשפט לנוער".

על מנת שבהמ"ש לנוער יוכל לדון בבקשה לפי סעיף 3ה (א)(2) לחוק הנוער, צריכה להיות מונחת לפניו חוות דעת של הוועדה ולכן חובה להסדיר כינוסה של וועדה, כך שלא יהיה צורך בהמתנה מעבר לימים ספורים בלבד.

20. סיכומו של דבר: מאחר שהערעור הפך לתאורטי, היות שניתנה החלטה חדשה לאשפוז הקטין לאור המלצת הוועדה הפסיכיאטרית ובהסכמת הקטין, הערעור נדחה.

21. המזכירות תשלח העתק פסק דין זה בהשמטת כל הפרטים המזהים של הצדדים ליועץ המשפטי במשרד הבריאות, על מנת שיפעל לכך שהוועדה הפסיכיאטרית לילדים ונוער תתכנס בעתות פגרה וחגים ולא ייווצר מצב שבו לא ניתן לפעול על פי הוראות חוק הנוער וקטינים יעמדו במצב של סכנה, שלעיתים היא סכנת חיים.

22. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת כל הפרטים המזהים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט